

POWYSZSZAĆ SIĘ (8) *vb impf*

powyszszać się (5), **powyssać się** (2), **powyższać się** (1); powyszszać się *MurzNT*; powyssać się *BielŻyw*; powyższać się *ModrzBaz*; powyszszać się : powyssać się *RejPos* (4:1).

się (6), się (2).

-łzłz- (5); -łz- (1), -złz- (1); -żłz- (1).

o jasne; a *prawdopodobnie jasne* (tak w -ać).

[*inf* powyszszać się.] ◊ *praes* 2 sg powysshász się (1). ◊ 3 sg powyssház się (7).

Sł stp: powyszać się, powyszszać się, *Cn*, *Linde brak*.

Uznawać siebie za ważniejszego, wywyższać się; exaltare se PolAnt; extollere Modrz (8) :

powyssać się czym (1): Boć mam nadzieię w Bodze, żeć on twą moc vmgli á ciebie poniży, iakoż fie ty lifty fwymi powyłłzałz. *BielŻyw* 152.

W przeciwstawieniu bibl.: »powyszszać się ... poniżyć się (a. uniząć się)« (5): Bo włzelki który się powyłłzłzá/ będzie poniżon/ a który się poniżá będzie powyłłzłzon. *MurzNT Luc* 18/14; *RejPos* 199, 199v, 225; *ModrzBaz* 69.

Przysłowie bibl.: *MurzNT Luc* 18/14; Iż kto się powyłłzłza w myłli/ w łercu/ w połtáwach/ á w mnimanıu łwoim o łobie/ táki/ iáko tu Pan pod ołobą thego Licemierniká wyłicżáć raczy/ káżdý będzie márnne znizón á zelżon *RejPos* 200v, 199, 199v, 225, 227v; Bo to wyrokiem łyná Bożego ielł połtánowiono/ áby kto łię powyłłzłza/ był vniżon [*qui se extollit humilietur*]: á kto łię vniża był powyłłzłzon. *ModrzBaz* 69. [*Ogółem* 7 r.]

[*Zwrot*: »nad Boga się powyszszać«: poniewáłz panowania łwieckie/ od łamego Boga vłtawione łá [...]/ żadną miarą nad boga łię powyłłzłłłfać/ iłz łá nad łudzie ine powyłłzłłłfeni/ niemaia *UstKołciel* 85.]

Formacje współrdzenne cf WYSSZYĆ.